

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Virtute Ac Sacramento Pœnitentiæ Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XLIII. Argumentum. Ex hypothesi, quòd innotescat Confessario Monialium, reperiri inter eas Unam Hermaphroditam, agitur de variis speciebus, seu differentiis Hermaphroditorum; & circa eosdem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94661](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94661)

legati, & eas gubernant. Donatus d. tractat. de Rebus Regular. tom. 1. tractat. 11. quest. 16. numer. 42. ubi ponit dispositionem Concilii Tridentini sess. 25. de Regular. capit. 9. præcipientis, prædictas Moniales Apostolicæ Sedi inmediate subiectas gubernari ab Episcopo; subiectas autem Prælati Regularibus sub eorum cura, & custodia relinqui. Vel est accipienda dicta opinio tantummodo de censura, & casu reservato provenientibus ob manus violentas, quas ipsæ Moniales iniecerint in se ipsas, vel in clericos; attento Canone expresso ita disponente, ut legitur in cap. De Monialibus. 33. De Sent. Excommunic. Aut potius est interpretanda de casibus per ipsum Episcopum sibi reservatis circa clausuram Monialium, quandoquidem ubi agitur de earum clausura cessat omnis exemptio, & quo ad eam etiam Moniales Regularibus subiectæ subijciuntur Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, tum ex Concilio Trident. dict. sess. 25. de Regul. capit. 5. tum ex supracitata Bulla Gregorii XV. incipien. Inscrutabili, &c. ut bene notat idem Donatus tom. 4. tractat. 13. quest. 33. Secunda opinio est Bordonii dict. part. 1. resolut. 5. num. 6. affirmantis, prædictas Moniales esse absolvendas ab earum Prælati Regularibus, ea ratione, quia per antedictam Bullam Gregorii XV. nulla facultas fuit illis sublata, sed tantummodo fuit ordinatum, ne Confessarii per eos deputandi audirent earundem Monialium confessiones absque Episcopi approbatione. Confirmatur hæc opinio, quia Prælati Regulares habent jus, & facultatem referendi sibi casus circa Moniales suas; ut optimè probat idem Bordonus in Miscellan. Decis. 212. cum autem ejus sit absolvere, cujus est ligare; sequitur, ab iisdem Prælati Regularibus esse petendam facultatem easdem Moniales illis subditas absolverendi; non autem ab Episcopo; & quamvis ipsi Prælati Regulares non audiant confessiones Monialium suarum sine Episcopali approbatione; nihilominus tanquam Ordinarii, ac Superiores earundem delegant, & delegare valent Confessariis ab Episcopo approbatis facultatem absolvendi prædictas Moniales à Censuris, & à Casibus reservatis; ut optimè demonstrat Lezana in Summa tom. 3. Verb. Casus reservati Regularium num. 29. & eò clarius tom. 5. ad Mare Magnum Minorum numer. 113. & 114. ubi alios DD. cumulat. Hoc quidem confirmant in terminis præsentis quæstionis circa Moniales Regularibus subiectas, Tamburinus de Jure Abbatissarum disputat. 16. quest. 8. num. 4. & Donatus Rer. Regular. dict. tom. 4. tractat. 13. quest. 40. ubi bene probat, quòd in casibus occultis, & in foro conscientie Prælati Regulares ex Privilegiis Apostolicis habent tantam facultatem absolvendi suos subditos utriusque sexus, vel per se, vel per Confessarios à se deputatos à quibuscunque censuris, ac casibus reservatis, quantum habent Episcopi erga suos subditos. Imò Donatus in dict. quest. 40. num. 5. insurgit contra Naldum asserentem in Summa Verb. Moniales num. 9. licitum esse Monialibus, quæ sunt subiectæ Regularibus, recurrere ad Episcopum, ut ab eo absolvantur à censuris, seu casibus reservatis; & ostendit reprehensibilem esse talem assertionem, rationem subdens his verbis: Tum quia Regulares exempti non possunt in præjudicium suorum Prælatorum renunciare Privilegio exemptionis sine licentia Papæ per jura multa, quæ refero tom. 1. p. 2. tractat. 13. de Exempt. quest. 10. & q. 20. in tractat. de Confessariis Regular. tum, etiam quia Prælati Regulares

in suos subditos possunt totum illud, quod potest Episcopus jure Concil. Trident. cap. 6. sess. 24. de Ref. per allegata tom. 2. part. 1. tractat. 3. de Potest. Prælati quest. 3. Imò & majorem, ut constat ex dictis ibidem quest. 6. & 7. Dignè ergo quod quærent, intus habent, ad quid adire Episcopum? Eò fortius, quia eo ipso, quòd Prælatus exemptus habet potestatem dispensandi cum suis subditis, &c. habet etiam jus, ut nullus possit se intromittere circa subditum suum. Et allegat Suarezium tom. 4. de Relig. tractat. 8. libr. 2. cap. 12. num. 13. & cap. 23. numer. 4. Est itaque hæc secunda opinio legalis, bene fundata, & certa, ideòque in praxi absque scrupulo tenenda apud Moniales Prælati Regularibus subiectas. Tertia postea opinio est, quòd quando per recursum ad Prælatos timor esset scandalorum, vel manifestationis pœnitentis; cum hæc tanquam obligata perpetuæ Clausuræ non possit adire Superiores, valeat absolvi à Confessario Ordinario, ut probatum est in antecedenti Decis. XLI. num. 18. ex DD. ibi citatis, quibus addi potest Summa Diana verb. Absolvere num. 38.

Quo ad Quintum quæsitum. Respondet Barbosa in Collect. DD. ad Concil. Trident. sess. 25. de Regul. capit. 10. num. 23. quòd Confessarii Monialium, postquam administraverint Sacramentum Extreme Unctionis Monialibus infirmis, atque animas earum Altissimo commendaverint, non amplius ibi morantur; sed eas hortari ad bene moriendum aliis Monialibus sit cura. Hoc tamen dictum refutat Pax Jordanus tom. 2. libr. 7. titul. 12. num. 89. subdens, quòd contrarium servatur apud Moniales omnes, quia valde laudabile videtur, Sacerdotem expertum assistere, & ad bene moriendum hortari; neque morientem tam periculoso tempore deserere. Equidem non debent Moniales esse peiores conditionis, quàm seculares, quibus Parochorum assistentiam in articulo mortis enixis monitionibus omnes Episcopi decernunt in Synodalibus Constitutionibus, ubi agunt de Sacramento Extreme Unctionis, & injungit Rituale Romanum. Satis sit pro necessitate hujus assistentiæ Confessarii usquequò Monialis infirma expiraverit, legere motiva, quæ adducit P. Paulus Segneri in Parocho instructo capit. 24. & exempla per me relata Nella prima età del Mondo Rag. 4. punct. 3.

DECISIO XLIII.

ARGUMENTUM.

Ex hypothesi, quòd innotescat Confessario Monialium, reperiri inter eas unam Hermaphroditam, agitur de variis speciebus, seu differentiis Hermaphroditorum, & circa eosdem curiosæ, sed utiles Quæstiones, scitu necessariæ, proponuntur, atque terminantur ex Philosophorum, ac Medicorum doctrina, exemplis, & Historiis. Præcipuè Quomodo foemina convertantur in Mares? An Mares possint in foeminas converti? An Hermaphroditi valeant in venereis Agere, & Pati? Generare cum aliis, ac concipere in seipsis? Dantur quinque Regulæ ad cognoscendum quando sint potius Viri, quàm foemina.

Resol.

Resolvitur in fine, Quid agendum de Moniali Hermaphrodita? Et quando ejus Professio sit invalida?

SUMMARIUM.

- 1 Androgyni, seu Hermaphroditi an dentur? Et quæ sint?
- 2 Hermaphroditi filii Veneris fabula.
- 3 Hermaphroditi vel tales nascuntur? vel post ortum tales sunt? Et quænam sit causa? Astrologorum, ac Medicorum opinio.
- 4 Adam fuisse Hermaphroditum opinio barda cujusdam Heretici.
- 5 Hermaphroditorum differentia octo.
- 6 Hermaphrodita uxorata in Villa Dauli Patavina Diaecesis Anno 1690.
- 7 Mares an possint converti in feminas? Utraque opinio DD. sed negativa verior num. 8.
- 9 Historia de Viris conversis in feminas quomodo intelligenda?
- 10 Regula ad cognoscendos Hermaphroditos an sint Viri, vel feminae?
- 11 Testes in viro cur ita appellentur?
- 12 Hermaphroditi an dentur agentes, & patientes in Veneris? Et angenerare cum aliis, & concipere in seipsis? num. 13.
- 14 Sexus duplex similis an dari possit in homine?
- 15 Hermaphrodita Monialis manifesta Superioribus. Et quid agendum per ipsos? num. 16.
- 17 Professio Monialis Hermaphrodita quando sit nulla?
- 18 Hermaphroditi quando possint ordinari, vel alia munia virilia obire?
- 19 Moniales non transferuntur de Monasteriis sine licentia Pape.
- 20 Mulier simulato sexu nulliter proficeretur in Monasterio Virorum.
- 21 Exempla Mulierum incognitarum in cœnobii Monachorum.

Sed antequam à Confessariis Monialium discedamus, non incongruum videtur, imò necessarium, resolvere hic illam Quætionem, quam proponunt Theologi Morales, quid agere debeat Confessarius Monialium, cui in audiendis earundem confessionibus innuitur, unam earum esse Hermaphroditam, seu Androgynam, & esse periculum scandalorum, & Dei offensæ, ob commixtionem illius cum aliis? Pro intelligentia materiæ de Hermaphroditis, quæ deservit etiam pro eorum promotione ad Ordines, ad Matrimonia, & ad Professionem in Monasteriis Virorum Regularium; septem breviter sunt videnda, ac examinanda, Videlicet:

Primo: An in rerum natura dentur Androgyni, seu Hermaphroditi? & qui tales sint?

Secundo: Hermaphroditi in quotuplici sint differentia?

Tertio: An sicut feminae convertuntur in mares, ita mares possint in feminas converti?

Quarto: Quæ sint regulæ ad cognoscendum, ac decidendum, Hermaphroditos esse mares, & non feminas? ac vice versa eos esse feminas, & non mares?

Quinto: An dentur Hermaphroditi adeo perfecti in utroque sexu, ut possint agere, & pati in veneris? Nec non generare cum aliis, atque concipere in seipsis?

Sexto: An detur, ac dari possit duplex similis

sexus, sive masculinus, sive femininus in eodem corpore?

Septimo: Resolutio Quætionis, & conclusio Decisionis tum quo ad Monialem Hermaphroditam; tum quo ad alios Hermaphroditos volentes Clericos fieri, vel Monachos, aut Matrimonium inire, vel ad feuda, aut fideicommissa masculina succedere.

Quo ad Primum: extra omnem controversiam est dari Androgynos, seu Hermaphroditos in rerum natura, ut testantur omnes scribes, Philosophi, Historici, Medici, Theologi, ac Canonistæ, ut videre est apud P. Gasparem Schottum in sua *Physica curiosa* libr. 1. cap. 31, nec non libr. 3. capit. 10. Apud Paulum Zacchiam *QQ. Medicæ legal.* libr. 3. tit. 2. quæst. 9. numer. 1 & 2. & ex professo, ac plenè libr. 7. tit. 1. quæst. 8. per totum. apud Barbofam in *Vois Decisuris* libr. 3. Vo. 100. ubi plurimos cumulant. Qui verò sint Hermaphroditi, notissimum est, ut docet Glossa in l. *Quæritur. ff. de Statu homin.* nimirum eos esse, qui partim habent genitalia membra Viri, partim eadem mulieris, & explicat Aristoteles libr. 4. de *Generat. Animal.* capit. 4. Plinius *Naturalis Hist.* libr. 7. capit. 3. Patavus libr. 24. Licetus; (hujus nostri Publici Gymnasii Patavini, dum ego juvenis, & studens essem, senior ipse Lector, ac Magister eximius) in tractat. de *Monstris* libr. 2. capit. 53. & dicuntur Androgyni ab *Andro* quod virum, & *gyni* quod mulierem significat; nec non Hermaphroditi à filio Veneris, quem ipsa genuit cum Mercurio, & hoc nomine eum vocavit; qui cum esset pulcherrimus, ingressus Cariæ Salmacem fontem, poetarum figmentis fabulosum, à Nympha Salmacide Cœli & Terræ filia molliissima requisita ut secum coiret, id eo recusante, sic fortiter fuit ab eadem amplexus, ut ex duobus corporibus unum fieret, utrumque sexum habens. Serra De *Synonym. Verb.* Hermaphroditus; & *Verb. Salmacis*, 3. Porro Hermaphroditi alii tales nascuntur, alii tales evadunt, circa duodecimum à nativitate annorum; dum pubescere incipiunt, & ut plurimum habentes sexum femineum, emittunt etiam virilem. De primis, scilicet nascentibus cum utroque sexu, exempla refert Zacchias *dict. libr. 7. tit. 1. quæst. 9. numer. 9. & 10.* ubi germinos duos, quos ipse viderat, describit, enarrans formam sexus utriusque, quem gerebant. Sed non solum homines nasci Hermaphroditos, sed etiam irrationalia animalia constat. Neronem equas habuisse Hermaphroditas testis est Plinius libr. 11. *Nat. Hist.* capit. 49. De Cane, & Equa Hermaphroditis scribit Schenck libr. 4. *observat. in primis.* De Agno, Sue, Cervo, & Mure narrat alii, quos refert idem Zacchias *dict. quæst. 9. numer. 15.* ubi addit, se vidisse Romæ anno 1621. Alium utroque sexu insignitum, qui urinam non modo per penem, sed etiam per vulvam emittebat. Causam verò, ob quam generentur, ac nascantur Hermaphroditi, si ab Astrologis quæramus, eam fuisse dicunt, quia tempore conceptus eorum, in materno utero, Veneris, ac Mercurii Synodus in signis bicorporeis (cujusmodi sunt Gemini, Virgo, Sagittarius, & Pisces) celebrabatur. Sed hæc nugæ sunt, & Astrologastrorum somnia. Communior, ac verior Philosophorum, atque Medicorum sententia est, causam provenire ab æquali vigore seminis utriusque parentis; causa

effusa enim ab utroque genitore aequali portione materiae seminalis, facultas formatrix, quae aliquid simile sibi fingere conatur, aequalibus viribus in utramque materiam incumbit; ac proinde mirum non est, si in uno, eodemque fortu uterque sexus postea reluceat. Ita Aldrovandus in *Histor. Monstror.* & apud ipsum Suesianus pag. 518, Majolus *Colloq.* 3. ac Albertus Magnus libr. 18. de *Animal. tract.* 2. cap. 13. & alii, quos citat, & sequitur P. Schottus in *Physica Curiosa* libr. 3. cap. 10. in fin.

De secundis, (idest nascentibus cum sexu foemino, & post duodecim vel quatuordecim annos à nativitate evadere Hermaphroditos, enascente in eis mentula, & masculinum sexum adipiscentes) innumera leguntur exempla; quae curiosus Lector reperiet apud eundem P. Schottum ubi *supra* lib. 1. c. 31. nec non libr. 3. c. 17. §. 1. tam antiqua, quam recentia; & inter cetera de duabus Monialibus, quae in mares evaserunt, una Madriti, alia in civitate de Uveda, oriunda ex oppido Sabote, dicta *Magdalena Munoz*; tertiam Monialem *Agnetem* appellatam addit Barbosa d. libr. 3. *Por.* 100. quae à quatuordecim annis professa in Conventu Passionis Oppidi Sancti Felices de los Galegos, Civitatis Diocesensis, de anno 1644. fuit à dicto Conventu expulsa, cum in ejus foemineo sexu apparuisset virilis; unde dubitare contigit, an ejus Professio fuisset valida? Plura alia exempla colligit ibid. Barbosa de *Por.* 100. de Mulieribus, quae mutato sexu, viri evaserunt, de quibus, & de aliis multis ita loquitur Zacchias d. libr. 7. tit. 1. *quæst.* 8. sub num. 4. In primo ortu multos apparuisse Hermaphroditos est notissimum, neque ulterius indiget testimonio; quod verò femina nonnulla, vel quae femina apparebant, in mares evaserint; & sic Hermaphroditos se instante pubertate, vel instantibus menstruis prodiderint, non minoris fama, quam de superioribus Historia testantur, quas hic transcribere superfluum videtur. Proceedit postea ad investigandam causam hujusmodi mutationis sexus de foemineo in masculinum, & relatis plurium clarissimorum Medicorum opinionibus, concludit; has omnes feminas erumpentes in marem, fuisse viros ab initio, sed ob caloris inopiam, masculinum sexum intus latentem non potuisse extra emittere; donec ex aliquo motu violento, prout in casibus, quos adducit, pubertatis tempore, virilia exilerint. Concordant in hujus causae relatione Cardanus libr. 8. de *Varietat.* cap. 43. Wierus libr. 4. cap. 24. Andreas Laurentius libr. 7. *Histor. Anatom.* qu. 8. & alii congesti per Martinum Delrium *Disquis. Magicar.* libr. 2. q. 22. & P. Schottum in d. *Physica Curiosa* lib. 1. cap. 31. §. 3. & §. 4. ubi ex professo inquirunt causam praedictae mutationis; & tandem ita concludit: *Duobus modis videtur contingere posse, ac solere, ut femina in viros mutentur. Primo si Androgyni sint; at prima etate non appareant genitalia virilia, sed solum muliebria: successu verò temporis virilia appareant, muliebria verò abscondantur. Secundo, si initio quidem masculi sint, sed virilia genitalia jam reeracta, abscondita, atque disposita sint, ut videantur esse femina; successu verò temporis incipiant apparere mares. In neutro autem casu sit vera mutatio sexus foemini in masculinum; sed solum quo ad apparentiam; quia nimirum in utroque solum signa masculini sexus apparent, quae an-*
Doct. Clericari Tom. I. Lib. IV.

rea non apparebant. Non pigeat Lectorem, me hic ponere verba Cornelii à Lapide *Commentar. in Genes. cap. 1. ad Vers. 27. Masculum, & Foeminam creavit eos;* ubi ita scribit: *Novator quidam in Francia nuper asseruit, Adamum creatum esse Hermaphroditum, fuisseque eum tam foeminam, quam masculum. Verum insulse hoc dicitur: non enim dicit Scriptura, creavit EUM, sed EOS, scilicet Adamum, & Evam; puta Adamum creavit masculum, Evam verò foeminam; unde patet, hac per anticipationem dici. Hanc haeretici hominis opinionem, & assertionem, tanquam falsam, & ridiculam confutat etiam Zacchias cum auctoritate S. Thomae 1. p. qu. 92. art. 1. & Nicolai de Lyra in *Q. Q. Medicoleg.* d. libr. 7. tit. 1. *quæst.* 8. num. 33. ita invehens in illam: Hoc si negari non est, quid est negari? Silentium ergo tam barbae opinioni jam imponatur.*

Quo ad secundum; In quo quaeritur *In quoruplici differentia sint Hermaphroditi?* Plura sunt, quae de hoc quaesito scribunt Medici, ac Anatomici, quos refert ipsemet Zacchias d. libr. 7. tit. 1. *quæst.* 8. num. 4. & *seqq.* à quibus octo differentias licet colligere. Prima est, quod nonnulli Hermaphroditi habent unum sexum subaltero. Tales, ut plurimum, sunt mares, seu qui habent praevalentem sexum masculinum; hi enim in Perinaeo (hoc est sub radice Penis in spatio, quod est inter ipsam, seu inter Scrotum, & Anum; hoc enim dicitur Perinaeum. Amalthea Onomastica in *Verb. Perinaeum.* ubi brevius loquens explicet dicens: *Intercapedo inter Anum, & Pudendum,*) hi, inquam, in Perinaeo habent pudendum muliebri positum, & collocatum sub masculino; aut vice versa muliebri vas imminet, virile verò subest. Zacchias d. qu. 8. num. 2. & num. 8. ubi exempla sic natorum narrat. Secunda differentia est, quod aliqui Hermaphroditi habent utrumque sexum à lateribus positum in situ aequali; & in hoc casu observant Doctores, quod unus sexus solet alteri praevalere, & esse potentior; & tunc hic residet semper in parte dextera, altero debiliore in sinistra remanente. Idem Zacchias d. num. 8. ubi ex Bacchii lib. 1. de *Hermaphrod.* cap. 33. recitat, de quodam Daniele uxurato, qui nunquam congressi potuit cum uxore; sed ipse ab alio impraegnatus, peperit foemellam, quam sola dextra mamilla lactavit, sinistra lacte carente; erat enim huic sexus foemininus à dextris.

Huic aliud exemplum ex diametro oppositum ego adjungere valeo; videlicet, dum essem in Visitatione Villae Dauli hujus Patavinæ Diocesis Anno 1690. cum Eminentissimo, ac Reverendissimo Domino meo Cardinali Barbado, comparuit coram me tanquam Auditore Eminentiae suae, Vir quidam rusticus uxoratus, petens à me declarari nullum Matrimonium suum, quod à paucis annis inierat cum muliere, quae erat Hermaphrodita; cum qua nunquam potuit coire, neque Matrimonium consummare; affirmabat enim, ipsam habere in parte dextera virilem mentulam digito annulari similem, & in sinistra vas muliebri, sed modicum, & impenetrabile; subdens, quod à plerisque foeminis audiverat, se à dicta ejus uxore carnaliter fuisse cognitum. Relaxavi citationem contra eandem Hermaphroditam, quae aufugit, nec reperiri potuit; & ulterius actum

A a

non

non fuit. Igitur ipsa habebat utrumque sexum in æquali situ; sed in parte dextera masculinum prævalentem. Tertia differentia est, quod alii habent unum sexum in altero; scilicet masculinum in fœminino; & de his casus practicos recenset Zacchias d. lib. 7. tit. 1. q. 8. num. 8. advertens, prædictos non esse mares, sed fœminas, in quorum uero nascitur certum quid carneum adinstar virilis membri, quod incalcescit, indurefcit, egreditur, & valet ad venereos actus aggrediendos; ut de quodam scorto Romæ in Hospitali Incurabilium ægrotante, cui medicam opem tulit, disserit idem Zacchias d. tit. 1. q. 9. num. 16. ad cuius narrationem, ac sexus descriptionem curiosum lectorem remitto. Quarta differentia est de illis, in quibus uterque sexus est ita diminutus, ut nullum habere videantur; & vix tenue foramen, per quod egrediatur urina, conspicitur. Zacchias d. q. 8. num. 13. ubi quod huiusmodi Hermaphroditi in censu Eunuchorum sunt reponendi; & ad summum in numero fœminarum computandi. Quinta differentia eorum est, qui utrumque sexum habentes, in nullo tamen agere vel pati venerea valent. Sexta contra est illorum, qui agunt, & patiuntur in utroque. Septima aliorum, quibus potestas est agendi tantum, ut mulier illa Villæ Dauli, quam supra recensui. Octava tandem illorum, qui tantummodò apti sunt pati, id est venere in parte fœminea exercere; qualis fuerat Daniel Hermaphroditus in secunda differentia memoratus. De his latissime Zacchias Q. Q. Medicolegal. lib. 3. tit. 2. q. 9. num. 2. & ex professo in lib. 7. tit. 1. q. 8. & q. 9. ubi DD. cumulat, rationes, & exempla.

Quoad Tertium, non leve est dubium, An sunt 7 fœmina convertuntur in mares, ut supra ostensum est, ita mares possint in fœminas converti? Non desunt qui affirmant, suam assertionem, & affirmativam opinionem confirmantes; Primò ex Poetis, qui aliquando fabulis secretiora Naturæ arcana contegunt; & pluries id evenisse cecinerunt, ut de Cæneo Virgilius in lib. 6. Æneid.

... & juvenis quondam nunc fœmina Canens
Rursus, & in veterem fato revoluta figuram.
Ovidius lib. 4. Metamorph. de Scythone:
Nec loquar ut quondam natura jure novato,
Ambiguus fuerit modo Vir, modo fœmina Scythone.

Idem de Tiresia lib. 11. Metamorph.

Ausonius autem Poeta Historicus, quem recitat etiam ex Jurisconsultis Tiraquellus de Leg. Connub. Gloss. 1. par. 1. n. 105. post multa carmina de hac opinione, concludit ita:

Nec satis antiquum quod Campana in Benevento
Unus Epheborum Virgo repente fuit,
Nolo tamen veteris documenta accersere fama,
Ecce ego sum fœtus fœmina de Puero.

Secundò ex Historiis, de quibus apud antiquos, & præcipuè apud Hippocratem in lib. de Aer. Ag. & locis: ubi ipse testatur inter Scythas multos esse, qui cum mares nascantur, mox evirati habitu muliebri induuntur; & in muliebrem naturam abeunt, muliebria quoque munia obeunt. Et apud Licetum Lectorem publicum Patavinum d. lib. 2. de Monstris cap. 53. referentem, Alexandria in Ægypto Cinædum peperisse: fœtumque conditum miraculi causa asservari. In Germania quoque in exercitu Romano, quem T. Curtius Mancinus auxit, ser-

vum militis peperisse. Et tertio ab usu animalium irrationabilium, quorum plurima censentur mutare sexum masculinum in fœmininum, concipere, ac parere; ut de Lepore, Cervis, Hyæna (quæ est animal ferum, sermonem humanum simulans, Lupo persimile) ac de aliis testificantur Gaspar Bacchin, d. lib. 2. de Hermaphrod. cap. 2. & segg. Galeottus Martius de Doctrin. promisc. cap. 18. & Jo. Havart. in Exam. Ingenior. cap. 15. inferentes ex his non esse extranaturæ limites, ex maribus fœminas fieri; itaut hanc opinionem sequatur ex Jurisconsultis Torreblanca Damonolog. lib. 2. c. 17. à num. 12. & segg.

Cæterum opinio negativa communior, ac verior est, & innititur solidis rationibus, ac fundamentis; siquidem primò, Natura semper tendit ad magis perfectum, non autem ad minus; virum autem esse perfectiorem fœmina nemo dubitat. Secundò, si transmutatio membrorum fieri debet, proculdubio non à frigore, sed à calore est facienda. At calor impellit, diffundit, dilatat; non cogit, non contrahit, non retrahit. Ergo est impossibile, marem mutari in fœminam; quia calor, cujus virtute facienda est mutatio, non potest retrahere, contrahere, & includere virile membrum, ut penitus evanuisse dicatur. Tertio; hic motus vel fiet à facultate Expultrice, vel Attrahitrice. Non ab illa, quia tendit in contrarium motum, Non ab ista, quia non operatur in detrimentum animalis, & certè detrimentum pateretur vir, si à natura sibi attraheretur virilia, ut fœmina remaneret.

Quartò, (& est ratio tangibilis) cum in corpore animalis non detur locus vacuus; si genitalia, quæ in vitro foras prominent, intrò remeare deberent, oporteret hæc vel penetrare alia corpora intus existentia, aut ea impellere, & de loco suo expellere. Sed hæc omnia sunt absurda, neque asserenda, neque in praxi verificanda. Ergo omnino dicendum, impossibile esse, marem converti in fœminam neque vi naturæ, neque arte Damonis, & contrariam opinionem esse vanam, ac ridiculam; ut eam vocant Zacchias d. lib. 7. tit. 1. q. 8. num. 23. & ibi Ludovic. Vives in lib. 3. de Civitat. Dei cap. ult. Majolus Dier. Canicul. collat. 5. part. 1. Riolanus de Hermaphrodite. cap. 13. Martinus Delrius Disquisit. Magic. lib. 2. quæst. 22. & novissimè P. Schottus in cit. Physica Curiosa lib. 1. cap. 31. §. 4. Neque obstant argumenta contrariæ sententiæ; quia quo ad Poetas, eorum studium est fingere, ac figmentis carmina decorare; quo verò ad Historias, respondetur, quod prædicti viri, quos asserunt in fœminas conversos, concepisse, ac peperisse, non fuerunt verè Viri, sed Hermaphroditi, in quibus prævalebat sexus fœmininus; ut de antedicto Cinædo Alexandrino, atque de servo militis in Germania. Idcirco etsi se jactarent mares, quia masculinum sexum, infirmiores tamen, ac debiliores habebant; nihilominus cum in eis prævaleret fœmininus, partes fœminæ in copula gesserunt; ut fecit etiam ille Daniel uxoratus; de quo supra num. 5. in fin. Quo ad Scythas relatos ab Hippocrate observat Zacchias ubi ante num. 23. non fieri in eis mutationem circa membra generationis, sed circa corporis habitum, & animi vigorem. De cæteris animantibus irrationabilibus idem asseverandum; scilicet cum utroque sexu ea nasci; & quam-

& quamvis aliquo tempore videatur prævalere id, quod maris est; in rei veritate præpotens sit, quod ad fœminas pertinet.

Quo ad Quartum; in quo quaeritur, *Que sint*
 10 *Regula ad cognoscendum, ac decidendum, Hermaphroditos esse mares, & non fœminas?* ac vice versa eos esse fœminas, & non mares? Advertere oportet, hoc quaesitum esse magnæ utilitatis, & dignum scitu, deserviens ad dirimendas graves difficultates, quæ in Curis Episcopalibus, atque in Monasteriis, & ordinibus Regularibus emergere possunt circa personas hermaphroditas, earumque validitatem, vel nullitatem professionis; nec non habilitatis vel ad successionem feudorum; vel ad fideicommissa masculinantium debita, vel ad suscipiendos validè ordines, vel ad ineunda Matrimonia, seu jam inita valida, vel invalida declaranda. Igitur notentur Regulæ sequentes, quarum Prima est: Quando genitale extra se prodit, & cum eo testes extra alvum prominent; tunc Hermaphroditus iudicandus, & censendus est Vir, non autem fœmina; ac è contra testibus non prominentibus reputandus est Mulier, non autem Mas. Ratio est, quia secundum Andr. Laurent. lib. 7. *Anatom. cap. 4.* testes ita dicuntur in viro, quòd testimonium præbeant virilitatis, & hoc adeò verum est, ut non solum ita sit iudicandum si ambo testes appareant; sed etiam si unus tantum; imò quamvis genitale virile non appareret; licet enim Cardanus lib. 7. *de Var. cap. 27.* putaverit virilem penem extra se prodentem esse signum certum masculinitatis; hoc non est verum, nisi prominentibus extra etiam testibus; plures enim fœminæ, ut vidimus supra, penem extra se exerentem habebant, sed non testes. Ita aliis citatis firmat Zacchias d. lib. 7. tit. 1. qu. 8. n. 19. ubi excipit, dummodo tanta non esset testium exilitas, ut tanquam nulli habendi essent, ac si non essent; idque procedit in hominibus, ac cæteris animalibus, in quibus testes prominere solent; secus in illis, quæ eos intus habent, ut Aves.

Secunda Regula est. Ubiunque deficient testes, & adest excretio menstrua, absque dubio pronuntiandum est pro sexu fœminino: Siquidem menstruum emanatio est certissimum signum muliebri temperamenti, etiam si in contrarium haberentur multa signa, & inter illa genitale virile; ut optimè firmat ipsemet Zacchias ead. quæst. 8. num. 20.

Tertia Regula est; salvis supradictis, sexus, qui prævalet mole, ac conformior est in situ, in aptitudine, & in activitate; facit indicium pro seipso, si vè sit masculinus, si vè fœmininus; potissimum si uterque sexus sit lateralis; & qui major, ac vegetior est, consistat in dextera parte. Ita idem Medicus legalis Zacchias d. lib. 7. tit. 1. qu. 8. num. 16.

Quarta Regula est illa, quam idem Auctor ibid. num. 17. indicat his verbis: *Habitus corporis virilis, vox gravis, ac sonora; animus ad virilia promptus, impiger, & pathematis viro dignis excitatus; pili in mento, in perineo; seu tauro, & auro; mamma exilis, pectusve ex carne; capitis capilli viri, breves, & duriusculi; Urina per penem excretio, & multò magis seminis, virilem sexum demonstrant.*

Dott. Clericali Tom. I. Lib. IV.

Quinta; quam hinc verbis tradit eodem loco: *Habitus corporis muliebris, mollis, & delicatus, vox exilis, animus demissus, & passionibus muliere dignis implicatus; pili in mento, perineo, in ano nulli; mamma turgida; & pectus carnosum; capilli capitis promissi, tenues, molles, longi; urina per consuetas muliebres vias excretio; muliebri sexus sufficientia indicia sunt.*

Hæ sunt Regulæ utilissimæ, ac in praxi observandæ, si contingat casus pro decisione sexus Hermaphroditorum; quas quidem Regulæ ignorarunt Navarrus, & Sanchez, quamvis celeberrimi Auctores, dum uterque remittit decisionem assertioni ejus Hermaphroditi, quando uterque sexus in eo sit æqualis, ut lector videre potest in eodem Navarro, quem citat, & sequitur Sanchez de *Matrim. libr. 7. disp. 106. n. 2.* quorum doctrinam esse reducendam ad supradictas regulas Medicas ait idem Zacchias d. lib. 7. tit. 1. quæst. 8. num. 15.

Quo ad quintum: in quo inquiritur, *An dentur*
Hermaphroditi adeò perfecti in utroque sexu, ut possint
 12 *agere, & pati in Venereis? Nec non generare cum aliis, atque concipere in seipsis?* Ad primam partem hujus quaesiti respondent Medici, quos citat, & sequitur ipse Zacchias d. quæst. 8. num. 24. & n. 29. dari Hermaphroditos tantæ perfectionis in utroque sexu, ut agere, ac pati venerea possint. Nihil enim videtur ob stare, quo minùs genitalia ita affabè facta sint, ut ad hunc usum sufficiant; & constat ex pluribus Historiis ibi relatis, non paucos Hermaphroditos coisse cum fœminis, & eosdem coitum cum viris passos esse. Ad secundam partem quaesiti responsio Medicorum est negativa, quia impossibile est, unum, eundemque Hermaphroditum generare posse in se, & in alio; ea ratione, quia semen non potest habere duos contrarios motus, nimirum ad extra, & ad intra. Ita Riolanus de *Hermaphroditi. cap. 8.* Constantinus Varol. lib. 4. *Anatom. cap. 4.* Sennett. in *sua Practic. libr. 3. part. 9. sect. 1. cap. 13.* & ipsemet Zacchias d. lib. 7. tit. 1. quæst. 8. num. 30. & 31. adducens alias rationes; & præcipuè, quia non est possibile, ut unum, idemque individuum fortiaur duplicem naturam inter se dissidentem respectu totius; nempe generare in alio, quod requirit calorem vividum totius temperamenti, & generare in se, quod procedit ex calore remisso; hæc autem simul stare non possunt. Neque movere debent Historiæ contrarium asserentes, quia mulieres, quæ ex congressu cum Hermaphroditis se concepisse dicebant, cum aliis viris credendum est, eas carnaliter copulatas; nam Hermaphroditi etiam sexum masculinum prævalentem habentes raro generant, quia cæteris masculis frigidiores sunt. Marcellus Donatus in *Histor. Medic. libr. 6. cap. 2.* Sed esto quòd generent coeuntes cum mulieribus, hi nunquam apti erunt ad concipiendum in se ipsis, quia sexus fœmininus in eis est tenuissimus; ut latius examinant, & ex sententia Aristotelis, docentis in Hermaphroditis semper unum sexum esse ratum, alium irritum, concludit Zacchias d. quæst. 8. num. 31.

Quo ad Sextum. Non desunt Medici, qui negant, quòd deur, aut dari possit duplex similis sexus, si vè masculinus, si vè fœmininus in eodem corpore; & 14 eorum ratio est, quia si Natura duo membra ejus-

dem sexus efficeret in eodem animali, videretur frustra aliquid moliri, quod est contra Aristotelem. At ea non obstante affirmat Zacchias, & cum eo plurimi DD. congesti in eadem quest. 8. num. 34 ubi plures Historiæ, & casus humanorum corporum, quæ ab ortu fuerant sortita duplicem penem virilem; & duplicia pudenda muliebria. Nec deficit ratio, cur hæc duplicitas aliquando eveniat. Est est, quia in organizatione corporum Natura operatur, atque efformat membra superflua ex luxuriante, & superabundante materia, ne otiosa videatur. Idcirco de die in diem ob hanc causam videmus monstrosa corpora cum tribus, vel quatuor brachiis, totidem pedibus, sex digitis in manu, & consimilia. Sic, ubi in generatione hominis copiosissima detur ab utroque parente seminum materia, ex ejus superfluitate non est difficile, quod natura in fœtu efformet duplex genitale ejusdem sexus. Quibus ita constitutis pro perfecta cognitione Hermaphroditorum; deveniendo tandem

Ad Septimum; & resolvendo propositum Casum: Quid agere debeat Confessarius Monialium, ex Confessionibus earum cognoscens, reperiri inter illas Monialem Hermaphroditam, seu Androgynam; ac periculum esse scandalorum, Deique offensæ, ob masculinum sexum in ea prævalentem? Respondetur, ab eo negandam esse absolutionem Monialibus id scientibus, & multò magis ipsi Hermaphroditæ, donec vel ab ipsa, vel ab aliis notificetur talis status Abbatissæ ad hoc ut per eam excitentur Prælati Superiores ad remedia de Jure opportuna. Ita Bordonus Var. Resolut. part. 1. resolut. 8. num. 13. & part. 3. resolut. 118. num. 4. nec non resolut. 127. num. 61. Tamburinus de Jure Abbatissar. disp. 6. qu. 7. atque Barbosa in cit. libr. 3. For. 100. per totum, de Votis Decisiois.

At quid acturi erunt Prælati, ac Superiores Monasterii tum circa personam, tum circa professionem ejusdem Monialis Hermaphroditæ? Eorum officium erit formare processum, & deputare Matronas, seu obstetrices, quæ visitent eandem Hermaphroditam, & sub jurejurando fideliter, ac exactè videant, observent, ac referant qualitatem utriusque sexus apparentis in ipsa Moniali; & ubi masculinus sit æqualis, vel prævaleat feminino; & periculum imminet scandalorum, turpiumve actionum cum aliis sacris Virginitatibus; ipsa Hermaphroditæ est de Monasterio auferenda; & parentibus, seu piis Matronis in custodiam daenda, juxta Votum 300. supracit. Barbosa, & doctrinam Donati Rerum Regular. tom. 2. part. 2. tract. 3. quest. 23. Subindè considerandum erit circa validitatem, vel nullitatem professionis, sub qua regula redigatur qualitas ejusdem Hermaphroditæ: siquidem, ubi sit de illis, de quibus in Regula prima, vel quarta, declaranda est nulla ejus professio, ac prorsus invalida, & omninò est ad sæculum remittenda, Sanchez in Decalog. lib. 5. cap. 4. num. 41. Navarrus de Regul. conf. 47. Barbosa d. For. 100. num. 29. & Donatus d. quest. 23. num. 10. At si ejus status caderet sub tertia, vel quinta regula, oporteret distinguere: vel uterque sexus sit æqualis, & habilis ad actus Venereos? Et pariter in hoc casu pronunciandum foret pro nullitate professionis, & pro dimissione à Religione ipsius Monialis per tradita à Lezana in Summa, tom. 1. cap. 2. num. 20. à Pellizzario in Manuali Prælator. tom. 2. tract. 7. cap. 5. n. 52. & 53. & à Peyriho tom. 2. de Prælat. quest. 3.

cap. 1. §. 2. num. 59. Vel prævaleret sexus scemineus cum tanta, & tali diminutione, seu exilitate virilis, ut non esset timor scandalorum, aut congressuum cum aliis? Et in hoc casu valida censenda esset Professio, & retinenda esset Monialis in Monasterio ex Lezana d. num. 20. & ex DD. quos citat, & sequitur Donatus d. quest. 23. num. 5. Porro quo ad Ordines suscipiendos, matrimonia ineunda cum mulieribus, ac successiones ad feuda, & fideicommissa ad solos masculos pertinentia, habiles reputandi sunt Hermaphroditi habentes requisita considerata in prima, tertia, ac quarta Regula; secus si ea, quæ posita sunt in secunda, & quinta. Sanchez de Matrimon. d. lib. 7. disp. 106. Barbosa, qui alios DD. ita sentientes cumulat d. lib. 3. For. 100. à num. 23. & seqq. Angelus, & alii Summi stant in Verbo Hermaphroditus. Novissimè Pax Jordanus tom. 2. lib. 10. tit. 15. à num. 4. usque in finem; & Donatus d. tom. 2. part. 2. qu. 23.

Postremò Corollaria duo sunt notanda; unum, quod casus si occurreret in praxi de Moniali Androgyna, juxta suprasfiguratam hypothesim, scribendum esset statim ad Sacram Congregationem Episcoporum, ac Regularium; ipsaque consulenda foret super quid agendum tam in ordine, quàm in meritis; attento quòd hodie Moniales transferri non possunt de Monasterio quacunque de causa sine speciali licentia Sedis Apostolicæ. Nicolius in Flosculis Verb. Monialis n. 19. & Diana Coordinatus tom. 7. tract. 1. resolut. 330. num. 3. Quæ in veteri reperitur part. 3. tract. 2. resolut. 99.

Corollarium alterum est, quod si aliqua Virgo, vel Mulier simulato, ac ementito sexu, seque Virum fingens emitteret Professionem Regularem apud Monachos, seu Regulares Viros; ejus Professio esset invalida ex defectu voluntatis illam recipientium, quæ concurrere debet unà cum voluntate profitentis, ut bene advertunt DD. apud Donatum in supracit. qu. 23. n. 5. Non melius antiquitus plures Hereticas simulasse sexum, & religiosam vitam sanctissimè duxisse in Cœnobitis Monachorum, prout de S. Pelagia Antiochena scribit Lippomanus ex Metaphrast. 8. Octobris. De Eugenia Philippi Comitissæ filia Marculi lib. 4. De Eufrosina sub nomine Smaragdi, idem Metaphrast. 25. Septembris. De Sancta Martina Virgine in Achaja, quæ falso accusata, quod mulierem prægnantem reddidisset, partum accusatricis diligenter educare, & omnem poenitentiam sibi ab Abbate impositam humiliter voluit potius peragere, quàm se esse feminam aperire. Lippomanus die 17. Julii. De Sancta Theodora Alexandrina eodem modo criminata, & eandem poenitentiam patienter exequuta. Metaphrast. 11. Septembris. De Sancta Syncretica, seu Patricia, quæ assumpsit nomen Dorotheæ; de qua Matheus Raderus in Viridar. Sanctior. De Beata Poppula, quæ 38. Annos vixit in Monasterio Religiosorum semper incognita, ut disserit Sanctus Gregorius Turonensis de Gloria Confessor. cap. 16. ac de B. Hildegunde in Monasterio Schovianensi nominata Joseph, de qua ex Cesario idem Raderus; atque Schottus in Physica Curiosa. lib. 3. c. 17. §. 2. Exempla quidem admiranda, sed hodie non imitanda; quia ex Concilio Tridentino, sess. 25. de Regul. c. 15. Viri profiteri debent in Monasteriis Virorum; Femine verò in illis Monialium tantum, ut notat Donatus d. tom. 2. p. 2. tr. 3. q. 23. n. 5.

DECIS